

§ 48.

Ministeren foranstalter efterhaanden, naar Forholdene illade det, enten gjennem Vagervæenet eller de nærmest liggende Lodsstationer, Anskaffelsen, Anbringelsen og Vedligeholdelsen af samt Tilsynet med alle Mærker i de hidtil af Lodsrierne afmærkede Farvande, der kunne betragtes som Gjennemfartsfarvande, hvorefter Priskepengene i det paagældende Farvand bortfalde fra det efterfølgende Mars 1ste Januar.

Ministeren bestemmer, hvilke Farvande der hertil skal henregnes, hvilke Mærker der skal anbringes, og hvad Betaling Vagervæenet skal yde Lodsjerne, hvis disse besørge Anskaffelsen, Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Mærkerne, hvorved der ikke blot skal tages Hensyn til, hvilke Beføstninger Mærkernes Anskaffelse og Vedligeholdelse paaføre Lodsjerne, men ogsaa til det med Mærkernes Anbringelse og Tilsynet med Mærkerne forbundne Arbejde.

Foraavidt denne Betaling i Forbindelse med Lodsfortjenesten i noget af de følgende 10 Aar fra den Tid, Priskepengene ere bortfaldne, at regne er mindre end Gjennemsnitsindtægten af Priskepengene og Lodsfortjenesten i de sidste 5 Aar før den nævnte Tid, erholder det vedkommende Lodsri Forskjellen godtgjort af Statskassen, medmindre der ved Indskrænkning af Lodsernes Antal er indvundet en tilsvarende Fordel.

§ 49.

Ministeren bestemmer, hvorledes de øvrige, af Lodsrierne hidtil afmærkede Farvande skulle mærkes.

Ministeren skal, under samme Hensyn som i § 48 fastsat, bestemme, hvilken Betaling der i Tilfælde af Priskepengenes Ophævelse skal ydes til Lodsjerne for Mærkernes Anskaffelse, Anbringelse og Vedligeholdelse, og hvis den eller de ved Farvandet liggende Kjøbstæder eller Havnepladser ere villige til enten af Kommunens Kasse eller de særlige Havnekasser at betale Lodsriet den saaledes fastsatte Betaling, ere de berettigede til at forlange Priskepengenes Ophævelse. Lodsriet erholder i saa Fald Godtgjørelse af Statskassen for det Tab, som i noget af de 10 efterfølgende Aar lides ved Priskepengenes Ophævelse, beregnet paa samme Maade som i § 48 bestemt, saaledes at det er Gjennemsnitsindtægten i de sidste 5 Kalenderaar før Priskeafgiftens Ophævelse, der lægges til Grund.

§ 50.

De hidtil ifølge de specielle Reglementer m. v. gjældende Bestemmelser om Priskepenge forblive indtil videre i Kraft, dog saaledes at Fartøier under 6 Register-Tons og Fisserbaade, som gaa til og fra Fisserierne, altid ere fritagne for at erlægge Priskepenge.

Dampskibe, som i regelmæssig Fart passere frem og tilbage i et afmærket Farvand 2, 3, 4, 5, 6 Gange ugentlig, erholde en Moderation af henholdsvis $\frac{2}{12}$, $\frac{3}{12}$, $\frac{4}{12}$, $\frac{5}{12}$, $\frac{6}{12}$ i Priskeafgiften. Intet Dampskib skal betale Priskeafgift for mere end 6 Ture frem og tilbage om Ugen, og det skal ikke være de enkelte Lodsrier forment, naar de dertil erholde Overlofsens Samtykke, at afkordere med vedkommende Nædere om en yderligere Reduktion af Priskepengene i Form af en fast maanedlig Betaling.

Naar et Seilskib i Løbet af 1 Aar, beregnet fra 1ste Januar, har erlagt Priskepenge for 6 Farter frem og tilbage, skal der kun svares halve Priskepenge for de andre Ind- og Udsejlinger i dette Aar.

§ 51.

Swor der er tillagt Lodsrierne Priskepenge, har Skibsføreren at erlægge den fastsatte Betaling, for hvis Erlæggelse han efter Forlangende erholder Lodsens Tilstaaelse. Swor saadan Afgift skal erlægges, maa intet indkommende eller udgaaende Skib klareres paa Lodboden, førend Skibsføreren beviser at have betalt de befalede Priskepenge.